

4. Artikel 14 og 15 skal gælde for de beføjelser og procedurer, der er nævnt i denne artikel.

Del 3 – Jurisdiktion (straffemyndighed)

Artikel 22 – Jurisdiktion (straffemyndighed)

1. Enhver part skal vedtage sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at fastsætte, at den har straffemyndighed med hensyn til strafbare handlinger omfattet af konventionens artikel 2-11, når den strafbare handling er begået:
 - a. på dens område, eller
 - b. ombord på et fartøj, der sejler under partens flag, eller
 - c. ombord i et fly, der er registreret efter partens lovgivning, eller
 - d. af en af partens statsborgere, hvis den strafbare handling er strafbar på gerningsstedet, eller hvis den strafbare handling begås uden for nogen stats territoriale jurisdiktion.
2. Enhver part kan forbeholde sig ret til helt eller delvis at undlade at anvende eller kun i særlige tilfælde eller under særlige betingelser at anvende de i stk. 1, litra b-d, fastsatte bestemmelser om jurisdiktion.
3. Enhver part skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at fastsætte, at den har straffemyndighed med hensyn til de i konventionens artikel 24, stk. 1, nævnte strafbare handlinger i tilfælde, hvor en formodet gerningsmand befinder sig på dens område, og parten alene med henvisning til den pågældendes statsborgerskab undlader at udlevere denne til en anden part efter en anmodning om udlevering.
4. Denne konvention udelukker ikke straffemyndighed udøvet i overensstemmelse med national lovgivning.
5. Hvis mere end en part påberåber sig straffemyndighed med hensyn til en formodet strafbar handling i henhold til denne konvention, skal de berørte parter, hvor det er relevant, i samråd med hinanden beslutte, hvis straffemyndighed er mest hensigtsmæssig med henblik på retsforfølgning.

Kapitel III - Internationalt samarbejde

Del 1 - Generelle principper

Afsnit 1 - Generelle principper for internationalt samarbejde

Artikel 23 - Generelle principper for internationalt samarbejde

Ved efterforskning og retsforfølgning af strafbare handlinger i forbindelse med edb-systemer og elektroniske data samt ved indsamling af elektronisk bevismateriale vedrørende strafbare handlinger skal parterne i videst muligt omfang samarbejde i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel og ved anvendelse af relevante internationale retsinstrumenter om internationalt samarbejde i straffesager, aftaler baseret på ensartet eller gensidig lovgivning samt national lovgivning

Afsnit 2 - Principper for udlevering

Artikel 24 - Udlevering

1. a. Denne artikel vedrører udlevering mellem parter for strafbare handlinger omfattet af konventionens artikel 2-11, når den pågældende handling efter national lovgivning i både det begærende og det anmodede land straffes med mindst fængsel i mindst ét år eller højere straf.
 - b. Hvis der skal anvendes en anden minimumsstraf efter en aftale mellem to eller flere parter baseret på ensartet eller gensidig lovgivning eller udleveringstraktat, herunder den europæiske konvention om udlevering (ETS nr. 24), skal denne minimumsstraf finde anvendelse.
2. De i stk. 1 angivne strafbare handlinger skal anses som handlinger, for hvilke der kan ske udlevering efter enhver gældende traktat om udlevering, som måtte eksistere mellem eller blandt parterne. Parterne forpligter sig til at anse sådanne handlinger som forbrydelser, for hvilke der kan ske udlevering, i enhver traktat om udlevering, som indgås mellem eller blandt parterne.
3. Såfremt en part, som gør udlevering betinget af, at der eksisterer en traktat herom, modtager en begæring om udlevering fra en anden part, som den pågældende part ikke har indgået nogen udleveringstraktat med, kan den